

Enyhítő körülmények

*(Román Károlynak
70. születésnapjára)*

*Idén még nem is
Sörözgettünk úgy nyugalmasan együtt,
Tallóztatván a léleklátók rajzai közt
Erező ezernyi utat, s ahogyan
Néztük a bús szemű istenek*

*Égő lábait a vizeken, hogy
Látunk..., látunk... át a „nádirigón” túlra is,
Talán enyhítő körülmény, mert lesz
Elegendő „aranyunk” a megszelídült Takács Imrével
Sírva megszületni újra, és oly nevet kapni, mit
Senki sem ismerhet, hát hadd töltsék most
Ebből a Pirosból is, a megsokasítottból
Neked, hogy előtűnjenek szemünkben a föl-le közlekedő angyalok.*

Épp oly

*Nincs acélszürke se
meg a magasztosan ívelt
penge gondolatok.
Uram,
fölbígítod küzdeni akarásom,
ruhátlan szavak szemérmén csüngő
kancsali vággyaim.
Én éppoly szégyenkezve fordulok el
utazásaim halálos paripáitól,
mert csak az enyészet morajlik most
és a zsákmány jajkiáltása
amit megragadtam*

Az angyalok szeretik nézni

*gyűrött lekávézott újságokat láttam
apuka szarvasagancsos botját
ahogyan a pocoktúrást egyengeti
ahogyan az érthetetlen szavak szájából
az elhadart beteg gondolatok
szétfoszlanak körülöttünk
de a büdösélet tisztán jött
az a megátalkodott odafönt – melleleg a
legnagyobb drámaíró AKI a miénket is
színre vitte –*

*úgy szorított a kiskabát
fájt az érces „szarjankó”
a fojtó ritmusos csoszogás*

*aztán a gyorsan koptató folyó
s a Papír térdre rogyása
a láthatatlan lángban
feketén széthullva*

*az angyalok szeretik nézni
ahogyan emberkedünk.*